

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 207
van **JOHAN DANEN**
datum: 23 januari 2019

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Stortplaats Meveren - Aanpak

Op 5 mei 1958 verkreeg de stad Sint-Truiden een vergunning om 30 jaar huishoudelijk afval te storten op enkele percelen in Meveren, eigendom van het bisdom en een particulier. Deze stortplaats werd tot begin jaren 80 gebruikt. Sinds de tweede helft van de jaren 80 werd deze stortplaats - in principe - niet meer gebruikt.

Gedurende 15 jaar werd er niet meer naar deze stortplaats omgekeken, ondanks klachten die geuit werden door o.a. Milieu-inspectie. Uiteindelijk kwam dit dossier in 1996 opnieuw op tafel en werd er overleg gepleegd met de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). In 2001 werd er uiteindelijk ook een bodemsaneringsdeskundige aangesteld, wat in 2002 resulteerde in het indienen van een oriënterend bodemonderzoek bij de OVAM. Uit dit oriënterend bodemonderzoek bleek dat het grondwater verontreinigd was met minerale oliën. Daarnaast werd ook de aanwezigheid van anionen, kationen en paks (polycyclische aromatische koolwaterstof) vastgesteld.

Het beschrijvende onderzoek (BBO) dat in januari 2004 werd opgeleverd, werd door de OVAM (maart 2004) niet-conform verklaard en er werden bijkomende onderzoeken gevraagd. Het aangepaste beschrijvende bodemonderzoek werd in mei 2007 ingediend, maar ook ditmaal werd het beschrijvende onderzoek niet-conform verklaard (juli 2007) door de OVAM omdat de evolutie van de verontreiniging in de bodem en het risico op verspreiding van de stoffen onvoldoende gekend was. Als gevolg hiervan vroeg de OVAM om een monitoringplan op te stellen. Het voorgestelde monitoringplan kreeg in 2008 groen licht van de OVAM.

In 2010 belegde de OVAM een overleg met alle betrokken partijen. Dit overleg resulteerde in een afronding en goedkeuring van het BBO (2011) en de conclusie dat er een bodemsaneringsproject (BSP) moest worden opgesteld.

Het eerste voorstel van een BSP werd niet-conform verklaard door de OVAM (juli 2012). Het aangepaste BSP werd in december 2012 opnieuw ingediend bij de OVAM.

In het kader van de sanering van het stort werd er ook werk gemaakt van de ruimtelijke eindbestemming van het stort van Meveren. In 2005 werd de opdracht gegeven om een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) op te maken, waarbij de stortplaats de eindbestemming 'bosgebied met passieve recreatie' zou krijgen.

1. De status van het bodemsaneringsproject dat in december 2012 bij de OVAM werd ingediend is onduidelijk.

Werd dit dossier conform verklaard door de OVAM?

- a) Wanneer werd dit bodemsaneringsproject door de OVAM goedgekeurd?
 - b) Indien het BSP niet-conform werd verklaard: wat waren de argumenten van de OVAM om deze beslissing te nemen?
2. De OVAM uitte al in 2007 haar bezorgdheid over deze niet-afgedekte stortplaats en vroeg onder andere om een monitoringplan op te stellen. Voor de periode 2008-2011 werden de resultaten van deze monitoring meegedeeld aan de milieuraad van Sint-Truiden. Voor de periode 2011-2018 heeft de milieuraad van Sint-Truiden, na herhaalde vraag aan het stadsbestuur, nog steeds geen meetresultaten mogen ontvangen.
 - a) Is de monitoring van deze site stopgezet? Sinds wanneer is deze monitoring stopgezet en wie heeft deze beslissing genomen?
 - b) Indien de monitoring wel nog steeds wordt uitgevoerd: wie verzamelt deze gegevens en waar kunnen deze meetresultaten verkregen worden? Kan de minister of de OVAM deze meetresultaten (volledige periode) bezorgen als bijlage bij het antwoord?
 3. In 2013 verscheen in de pers het bericht dat het stort van Melveren onderwerp was van een onderzoek van de UGent naar de mogelijkheid van Enhanced Landfill Mining. Wat was het resultaat van dit onderzoek? Zijn er in het kader van dit onderzoek verdere stappen ondernomen voor wat betreft de site in Melveren?
 4. Het stort van Melveren is sinds de stopzetting van de activiteiten in de tweede helft van de jaren 80 nog steeds niet afgedekt, met alle milieu- en gezondheidsrisico's van dien.

Welke stappen zal de minister ondernemen om deze situatie aan te pakken en wanneer mogen deze stappen worden verwacht?
 5. In 2016 inventariseerde de OVAM alle (historische) stortplaatsen. Uit deze inventaris bleek dat er in Vlaanderen op 2226 plekken op grote schaal afval werd of wordt gestort. 28 van deze storten waren in 2016 nog actief, waarvan twee in Limburg.
 - a) Is de situatie sinds 2016 gewijzigd? Wat is er gewijzigd?
 - b) Werden er historische stortplaatsen gesaneerd? Zo ja, welke storten werden gesaneerd (locatie) en wat werd de nabestemming van deze storten?

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 23 januari 2019

van **JOHAN DANEN AAN JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De OVAM vroeg op 18 oktober 2012 aanvullingen op het bodemsaneringsproject dat op 20 juli 2012 werd ingediend. Tot op vandaag heeft de OVAM de gevraagde aanvullingen nog niet mogen ontvangen. De OVAM heeft een herinneringsbrief gestuurd op 27 september 2017.
Naast het ongunstige advies van het toenmalige departement Ruimtelijke Ordening lagen nog een aantal inhoudelijke opmerkingen van de OVAM aan de basis van de vraag tot aanvullingen op het bodemsaneringsproject. De inhoudelijke opmerkingen van de OVAM hadden te maken met:
 - het ontbreken van een onderbouwing voor het afwijken op de VLAREM-voorwaarden bij afwerking van stortplaatsen;
 - het ontbreken van een variant waarbij het stort op een VLAREM-conforme manier afgewerkt zou worden;
 - de onduidelijkheid van de impact van de nabestemming op de afwerking van de stortplaats. De afwerking van de stortplaats is cruciaal om het aanwezige verspreidingsrisico tegen te gaan. Hierdoor is het belangrijk om de duurzaamheid van de afwerking in functie van de nabestemming van het terrein te onderzoeken;
 - de voorgestelde opbouw van de voorziene bufferbekkens voor regenwater moest eveneens opnieuw uitgewerkt worden. De wijze waarop opbouw in het bodemsaneringsproject uitgewerkt werd biedt onvoldoende garantie op het tegengaan van beschadigingen en infiltratie van regenwater in het stort.
2. De monitoring werd gerapporteerd in het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek (OBBO) van 2011. Uit de risico-evaluatie van dit OBBO blijkt dat de grondwaterverontreiniging een verspreidingsrisico inhoudt. Verdere monitoring is bijgevolg niet meer noodzakelijk vermits aangetoond werd dat de verontreiniging zich verspreidde. Het aanwezige verspreidingsrisico is één van de redenen waarvoor bodemsanering noodzakelijk is.
3. Het bodemonderzoek dat door de UGent werd uitgevoerd, kaderde in het Enhanced Landfill Mining (ELFM)-onderzoeksproject van de OVAM. Deze opdracht situeerde zich op het vlak van kennisvergaring rond de gedetailleerde exploratie van een welbepaalde stortlocatie. In het kader van ELFM is de geometrie en opbouw van een stortlichaam een belangrijk gegeven. Omdat voor een aantal stortplaatsen geen (betrouwbare) plannen of stortregisters beschikbaar zijn, is veldwerk een noodzakelijke voorwaarde om dergelijke informatie te verkrijgen.
Vijf geofysische onderzoeksmethoden werden uitgetest: elektromagnetische profilering, magnetische profilering, ground penetration radar, geo-elektrische tomografie en refractie seismiek. In het rapport werd een overzicht gegeven van de mogelijkheden, randvoorwaarden en beperkingen van elke verkenningsmethode. In de uitwerking van het ELFM-proefproject werden deze bevindingen verder getoetst en vanaf 2016 resulteerde dit in meerdere Europese onderzoeksprojecten (Rawfill, COCOON, Minea, New-Mine) waarin het Vlaamse concept van verkenning met geofysische technologie verder wordt uitgetest met diverse Europese partners.
4. In het beschrijvend bodemonderzoek werd alleen een verspreidingsrisico vastgesteld. Er werd geen humaan risico vastgesteld. De afwerking van de stortplaats werd

gepland binnen het bodemsaneringsproject. De OVAM zal de stad Sint-Truiden opnieuw wijzen op de verplichtingen conform het Bodemdecreet.

5. a) De situatie sinds 2016 is gewijzigd door de vervollediging van de gemeentelijke inventaris. De gemeentelijke inventaris is gebaseerd op de gegevens die gekend zijn bij de lokale besturen en aan de OVAM meegedeeld worden. Uit een proefproject is echter gebleken dat specifiek voor stortplaatsen deze inventaris wellicht nog zal uitbreiden. Er zijn waarschijnlijk nog niet-vergunde en illegale stortplaatsen die niet gekend zijn bij de gemeenten.
- b) Er werden sinds de start van bodemwetgeving al verschillende historische stortplaatsen gesaneerd. Het merendeel van de stortplaatsen die onderzocht werden in kader van het Bodemdecreet, vormt echter geen risico waardoor er geen bodemsanering noodzakelijk is. Oplijsting van het aantal gesaneerde stortplaatsen en hun ligging is binnen het korte tijdsbestek van een schriftelijke vraag niet mogelijk. Sanering van dergelijke stortplaatsen wil echter geenszins zeggen dat het stortmateriaal volledig verwijderd wordt. In sommige gevallen werd alles ontgraven, maar meestal is dat geen kostenefficiënte saneringstechniek. Een risicogebaseerde sanering waarbij een propere leeflaag aangebracht wordt, is vaak de uitgevoerde werkwijze. Bodemsanering houdt onder andere rekening met het bestemmingstype van de locatie, waardoor de nabestemming van dergelijke gesaneerde locaties zeer uiteenlopend is: gaande van natuurgebied, landbouwgebied, woongebied, recreatie tot industriegebied.